

[Tastesen]

satte orlov, men hr. Mølstrøm har imidlertid meddelt, at han ikke kan indtræde som midlertidigt medlem i anledning af denne orlov.

Der er herefter rettet henvendelse til 3. stedfortræder for socialdemokratiet i Nordjyllands amtskreds, sparekassebestyrer *Ole Stavad*, og denne har erklæret sig villig til fra og med i dag, den 19. marts 1980, at indtræde som midlertidigt medlem i anledning af hr. Poul Mortensens fortsatte orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Sparekassebestyrer *Ole Stavad* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 19. marts 1980.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 551

1) Til statsministeren af:

Thorndahl (FP):

»Indebærer regeringens konstatering af, at det ikke står i grundloven, at landmænd ikke må gå fallit, at regeringen tilsvarende fremover vil lade de sociale boligelskaber gå konkurs med samme motivering?«

Skriftlig begrundelse

Skiftende socialdemokratiske regeringer har hidtil hver gang ydet ambulancetjeneste, når de dårligt administrerede sociale boligelskaber nærmede sig fallitten og overført tvangsudskrevne skatteydermidler til disse boligelskaber. På trods af at det intetsteds i grundloven er bestemt, at de sociale boligelskaber ikke må gå fallit.

Nu er landbrugserhvervet ude i en meget betydelig krise, som helt givet må medføre,

at en lang række landbrugsejendomme drives ud i en tvangsauktion. Regeringens kommentar hertil har principielt været, at det jo ikke står i grundloven, at landmænd ikke må gå fallit, en argumentation, som jo umiddelbart er logisk, i hvert fald hvis den udtrykker en konsekvent holdning hos regeringen. Men landmændene er bl. a. blevet drevet ud i konkurser, fordi socialdemokratiet har overbeskattet dem, bl. a. fordi landmændene som alle andre skatteydere er blevet tvunget til at betale til de sociale boligelskaber for at undgå, at disse blev sendt på tvangsauktion. Hvis der derfor er sammenhæng og logik i regeringens synspunkter og holdning, så må tvangsauktionerne for en række landbrugsejendomme følges op af en række tilsvarende konkurser for de sociale boligelskaber.

Thorndahl (FP):

Statsministeren er blevet refereret for at have udtalt, at vi lever i en skrupforvirret tid. Det har statsministeren utvivlsomt ret i, men forvirringen i samfundet er imidlertid ikke ens, den har nemlig en vis struktur: befolkningen er forvirret, folketinget er meget forvirret, og regeringen er skrupforvirret. Denne forvirring og usikkerhed er baggrunden for det stillede spørgsmål. Spørgsmålet ville jo helt klart være overflødig, hvis regeringens politik og holdning var konsekvent og logisk.

Nu har regeringen om de tusinder af landbrugsfamilier, der i løbet af kort tid drives ud i tvangsauktioner, udtalt, at det jo ikke står i grundloven, at landmænd ikke må gå fallit, og derfor lader regeringen dem altså gå fallit. Ellers er der jo ikke nogen mening med udtalelsen i den forbindelse, den er fremkommet, og denne konstatering er jo logisk uangribelig. Men vi ved, at det ofte drejer sig om landbrug, der har været samme families hjem i generationer. Det er familier, der som anvist og tilskyndet af socialdemokratiet stærkt har forøget den animalske produktion for at skabe forøget valutaindtjening og en forøget beskæftigelse. Hvis – og jeg siger udtrykkelig hvis – der er konsekvens og sammenhæng i regeringens politik, ville udtalelsen om, at det ikke står i grundloven, at landmænd ikke kan gå fallit, medføre, at regeringen med helt samme begrundelse måtte eller ville lade alle andre i tilsvarende situationer gå fallit, og jeg har konkret nævnt de